

[Oluf Pedersen.]

Krav, man rejser, gaar ud paa, at den besiddelsesløse Befolkning skal give en Milliard til Jordbesidderne, at de 5 Milliarder, som man i Dag har taget fra Fællesskabet, skal forøges med yderligere en Milliard. Det er denne Fællesværdi, man her vil give væk til nogle faa med det Resultat, at den kapitaliseres, bliver til Forskrivninger. I Virkeligheden vil det sige, at man flytter de fælles Værdier over og gør dem til falsk Kapital, de bliver pantsat til Højfinansens; det er jo det virkelige Forhold.

At det er saadan, vil ogsaa blive klart, naar man ser paa, hvordan man stiller sig ude i Landkommunerne. I Landkommunerne har Venstre, som det har været sagt her, Flertallet næsten overalt, men man flytter jo ikke der Skatterne fra Ejendommene over paa Personerne, og man gør det ikke, fordi man ude i Landkommunerne er fornuftige Folk. Saa laver man ikke den Slags.

Nu kommer saa de Konservative og siger: Ja, men det er jo heller ikke saadan, det skal laves, det skal laves over Staten. Se, der bliver man straks klar over, hvad det er, der skal foregaa. Der skal foregaa dette, at man prøver paa, om man ikke kan bilde Befolkningen ind, at de faar en Lettelse, som de ikke selv maa betale. Det er ligetil, at hvis man letter Ejendoms-skatterne derude og flytter Skatterne over paa Indkomsterne i Stedet for, kommer man til at betale saa meget af Indkomsten, at der ikke er noget vundet. Vi ved jo, at hvis man vilde gøre det ude i Kommunerne, saa vilde det overalt for Husmændene og for de mindre Bønder betyde en Forøgelse af deres Beskatning. Personbeskatningen vilde blive forøget mere, end Ejendomsbeskatningen vilde blive lettet. Saa prøver man paa at sige: Ja, men naar det nu gaar over Staten.

Nu skal der ikke komme nogen og bilde mig ind, at det virkelige Forhold er dette, at Landbruget som Helhed ikke deltager fuldt ud i Statsskatterne. Jeg hævder tværtimod, at Landbruget deltager mere end med deres Part i Statsskatterne. Men det vil jo sige, at hvis man flytter Byrderne saaledes, at man letter Ejendomsbeskatningen, lægger det over paa Staten i Stedet, saa kommer Landbruget indirekte til at betale mere end nu. Saadan er i Virkeligheden Forholdet. Men man prøver paa, om ikke man kan tilsløre det, prøver paa, om man ikke kan lave det Bedrageri,

som jo er god og klog Politik's fornemste og bedste: nemlig tilsløre Forholdene.

Jeg tror, at man lige saa godt kan gøre sig ganske klart, at en saadan Overflytning af Ejendomsskatterne er urimelig i alle Forhold. Nu siger saa det ærede Medlem Hr. Grønning: men Landbrugets Ejendoms-skatter er steget saa stærkt. Dette er for saa vidt urigtigt. Hvis vi foretager en Sammenligning, viser det sig, at medens Landbrugets Ejendoms-skatter siden Tiden før Verdenskrigen er steget fra 20 til 60 Mill. Kr., altsaa er tredoblet, saa er den øvrige Ejendomsbeskatning steget fra 10 til ca. 65 Mill. Kr. Nu spørger jeg det ærede Medlem Hr. Grønning, der ønsker, at Landbrugets forøgede Ejendomsbeskatning skal fjernes, om det ogsaa skal gælde Byernes forøgede Ejendomsbeskatning, eller hvad Meningen er. Hvis det ene er retfærdigt, maa det andet jo ogsaa være det.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde: selv om man nu letter Ejendoms-skatterne, saa betyder det jo ikke højere Ejendomspriser. Jeg maa sige, det er jo Formaalet med at lette Ejendoms-skatterne, at det skal betyde højere Ejendomspriser. Saa siger det ærede Medlem: saaledes er det ikke ude i Kommunerne. Nej, for man vil opdage en Ting, nemlig at hvis der er en Kommune, der har en meget lav Ejendomsbeskatning, men til Gengæld en høj Personbeskatning, saa vil Karle, som søger Plads i den Kommune, forlange en højere Løn paa Grund af denne højere Personbeskatning — og saa bliver der jo ingen Fordel for Landbruget.

Derfor er hele dette Krav om en lavere Ejendomsbeskatning i Virkeligheden kun et Krav om at forøge den falske Kapital, lægge yderligere Byrder over paa den arbejdende Befolkning. Og dette er, naar jeg ikke maa bruge Udtrykket: uanstændig Politik, i alt Fald ikke anstændig Politik.

Grønning: Den højtærede Minister spurgte, om vi Konservative var klar over Ansvaret ved at forlange Tolden paa Eksportvarerne godtgjort Producenterne. Ja, højtærede Minister, det er vi fuldstændig klar over. Naar vi har Valget imellem at se Landbruget ført videre ad den nuværende Linie og at paatage os Ansvaret for at rette nogle af de vigtigste Priser op, nemlig paa den livsvigtige Produktion, som Mælke- og Smørproduktionen er, saa tør vi udmærket godt paatage os dette Ansvar. Og vi tør det saa meget mere, som den højtærede Minister ogsaa har ment ved Lejlighed at